

2025. július 6.

**Az Üllői Keresztelő Szent János
Egyházközség Hírlevele**

ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP

A szentmise imádságaiban és szentírási szövegeiben gyakran hallunk a békéről. Ez ugyanis Isten egyik nagy adománya számunkra. A béke megvalósításának fontos feltétele a kiengesztelődésre és megbocsátásra való készség. Kérjük ehhez Urunk hathatós segítségét, kegyelmét.

KEZDŐÉNEK – Zsolt 47, 10–11

Jóságodról elmélkedünk, Istenünk, templomod belsejében. Istenünk, miként már neved is, úgy fölséged is betölt minden földhatárt; jobbod telve igazsággal.

OLVASMÁNY – Iz 66, 10–14c

A babiloni fogságból hazatért nép sok viszontagság közepette végezte az újjáépítés munkáját. Néha bizony elkeseredtek és elégedetlenek voltak sorsukkal. A próféta azzal vigasztalja őket, hogy a Gondviselő Isten jóságos és hatalmas is ahhoz, hogy jobb életkörülményeket, lelki békét és örömet ajándékozzon nekik. Sőt kész arra, hogy mindezt a többi népnek is megadja. Hiszen Jeruzsálem a messiási országot jelképezi.

SENTELECKE – Gal 6, 14–18

Az üdvösséget Krisztus keresztje szerezte meg számunkra. Ezért, ha Isten családjához akarunk tartozni, a keresztre feszített Jézushoz kell csatlakoznunk. Vagyis hinnünk kell őbenne és meg kell keresztelkednünk az ő nevére. Az igazi hit gyümölcse a krisztusi szeretet. A keresztséget pedig kövesse a tudatos elszántság: törekszünk meghalni a bűnnek és élni Krisztus tanítása és példája szerint.

ALLELUIA – Kol 3, 15a. és 16a

Szívetekben uralkodjék Krisztus békéje. * Krisztus tanítása töltse el titeket gazdagon.

EVANGÉLIUM – Lk 10, 1–12. 17–20

A Teremtés Könyvének 10. fejezetében olvasható, hogy a föld népeinek száma 72. Jézus azért választ hetvenkét tanítványt, hogy ezzel is jelezze: az ő küldetése és tanítása minden népnek szól. Az apostolkodás munkájából azonban minden egyes hívőnek ki kell vennie részét. Aki ugyanis a keresztség által egyé lett Krisztussal, az részesült az ő prófétai, tanítói hivatásából is.

AZ EUCHARISZTIÁHOZ

Jézushoz hasonlóan mi is az Atyától kaptuk a meghívást, tőle kapjuk az erőt is a krisztusi életre. A mi erőnk: a szentmiseáldozat gyümölcse, az Eucharisztia.

ÁLDOZÁSI ÉNEK – Zsolt 33, 9

Ízleljétek és lássátok, mily édes az Úr, boldog az az ember, aki benne bíz.

Vagy: Mt 11, 28

Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok s akik terhet hordoztok, én megkönnyítlek titeket – mondja az Úr.

ELMÉLKEDÉS

URUNK, MI TUDJUK,

hogy a számokban való hit babonáság. Mégis a kedvünket szegi, ha csak hárman jelennek meg összejevoetelein-ken. És ez a három is csak érdeklődő vagy lanyha keresztény. * Hányan voltak az utolsó vacsora termében? Tizenketten. És az ő feladatuk volt a világ meghódítása. Így kezdődött el a kereszténység. Minden egyházközségben, akad annyi ember, ahány az utolsó vacsora asztalát körül ülte. De a Szentlélek tüze lángoljon bennük! *J. Saliége bíboros*

IMÁDSÁG JÉZUS SZENT VÉRÉHEZ

Üdvözlégy Jézusnak drágalátos vére, ki érettünk bűnösökért a te szent szívedből és egész testedből bőségesen kiontatott. Én Uram, Jézus Krisztus, mosd le az én gyarló bűneimet és ne hagyj elveszni engem, akit a te drága véreddel megváltottál. Jóságos Jézus, kegyes kinszenvedésedre, értünk kiontott drága véredre kérlek, segíts meg engem. Adj bánatomra vigasztalást, a testi és lelki kísértések ellen erőt, minden elkövetett bűnömre bocsánatot és minden büntől őriz meg engem. Ámen.

Thewrewk-kódex

MEGOSZTÁS ÉS TETTEKRE VÁLTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhír, hogy...

– Jézus engem is hív és küld, hogy hirdessem az örömhírt.

– Az én nevem is fel van írva a mennyben. Vagyis az Úr engem is hazavár a mennyországba!

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

– Merjek Isten jóságának és szeretetének jele lenni a világban!

– Ne feledjem el, hogy Jézus nevében járok. Az Úr küldöttje vagyok, tehát ennek megfelelően kell élnem!

► Jövő szombaton, július 12-én a szentmise után azonnal **FILMKLUB!** 2016 Martin Scorsese filmje a Silence - Némáság – felnőtteknek való, 2 óra 40 perc. Szeretettel hívjuk az érdeklődőket a Közösségi Ház nagytermébe.

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk

az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.

Számlaszámunk: OTP 11784009-22238928

**IRODAI IDŐ: hétfő, 17:00–18:00 a plébánia hivatal
irodájában**

szentmisek rendje:

Hétfőn 18:00,

Szombat este vigília 17:30 – Vasárnap reggel 09:30

Évközi 14. vasárnap, C év
Iz 66,10-14c; Gal 6,14-18; Lk 10,1-12.17-20

*„Kérjétek hát az aratás urát,
küldjön munkásokat aratásába.”*

Miért kell kérni Istentől azt, amit ő maga akar teljesíteni, hiszen tudjuk, hogy Isten üdvözíteni akar minden embert? Mert azt akarja, hogy ebben az üdvözítő akaratban mi is részt vegyünk, mégpedig nemcsak felületesen, hanem az ő üdvözítő akaratával egyesülten, s így mi is oka lehessünk testvéreink üdvösségének. Így van ez a természetes emberi élet továbbadásával is: Isten akarja, hogy emberek szülessenek a földre, de ezt a legnagyobb ügyet is a férfira és a nőre bízta. A hivatások ügyét is megosztja velünk, hogy a természetfölötti, örök élet terjedésében is közreműködjünk vele.

Ez a kényelmes magánélet teljes fölszámolását jelenti. Nem a csend és az imádság óráiét, azoknak meg kell maradniuk, sőt még gyarapodniuk is, ahogy nő az áldott teher és a felelősség, hanem az egyéni kedvtelések, spontán ötletek irányította életvitelét. Rendet, kiszámíthatóságot, áttetszőséget követel a mások felvállalása, no meg számtalan kisebb-nagyobb lemondást, áldozatot. Nehéz, mégis csodálatosan szép életforma ez, mert maradandó gyümölcsöt terem. A cél nem az, hogy papot, szerzetest vagy családapát, családanyát neveljünk, hanem az, hogy bármilyen hivatásban, bármilyen életállapotban és helyen dolgozik is, odaadó munkás legyen. Ehhez kell a szívünket kitágító kegyelem, hogy ne mindenáron a saját hivatásunk folytatóját lássuk benne, mert nem az egyéni kis aratásunk munkásává kell lennie, hanem az Úr nagy aratásának munkásává.

S a velünk nevelkedő tanítványokkal két dolgot kell megsejtenünk életpéldánk által. Az egyik az, amiről a mai Szentleckében ír az Apostol: Nem akarok másban dicsekedni, mint a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztségével. Általa keresztre szegezték nekem a világot, és engem is a világnak. A másik pedig az a végtelen nagy vigasztalás, amelyben részünk van, amikor így átadjuk magunkat Krisztusnak, hogy Isten úgy vigasztal minket, mint ahogyan az anya vigasztalja gyermekét, s hogy ez az isteni vigasztalás elérje szívünk mélyét, sőt testünket is: „*Csontjaitok, mint a fű sarjadoznak.*”

Bizonyosak lehetünk abban, hogy jó példánk s könnyes, szenvedéssel teli imádságunk kiesdi a tanítványok számára a kegyelmet, hogy elérkezzék

az idő, amikor már nem örülnek másnak, csak hogy nevük föl van írva a mennyben. (*fr. Barsi Balázs ofm*)

AZ AJÁNDÉKBA KAPOTT IDŐ

A nyár lehetőség arra, hogy kiszakadjunk megszokott életvitelünk egyhangúságából. Feltöltődjünk, kikapcsolódjunk, utazzunk, kiránduljunk, olvassunk, egyszerűen lazítsunk egy kicsit. Micsoda lehetőség!

Az ajándékba kapott időt többféle módon élhetjük meg, de értékes és pozitív módon emlékezetessé csak akkor válik számunkra, ha szép és értékes dolgokat élünk meg benne. A rosszul felhasznált idő elvesztegetett és nem jól megélt lehetőség.

A nyár egyszerű képlete: szenteld meg idődet Isten jelenlétével, azaz használd tudatosan, kreatívan, aktívan. Ne engedd, hogy kifolyjon a kezeid között! Legyen benne hely a csendnek és a barátoknak, a belső mélységnek és a lazításnak, a hétköznapiól eltérő munkának és a játéknak. Ekkor biztos lehetsz abban, hogy boldog és értékes szünidőd lesz. A vasárnap megszentelése a vakáció alatt is megoldható mindenütt a mai világban.

SZENT BENEDEK APÁT

Július 11-én, pénteken ünnepeljük a nyugati szerzetesség atyját, Szent Benedek apátot, aki a keresztény Európa arculatának kialakításában egyik legnagyobb hatású egyéniség. 547-ben halt meg. VI. Pál pápa Európa védőszentjévé jelölte ki. Reguláját ma is sok ezren követik, a bencés szerzetesrendiek, a ciszterciek, stb. Imádság és munka (**Ora et labora**), szemlélődés és tevékenység együttesen adják az Egyház életének egyensúlyát.

Ezt is megmentem!

Egy turista a tengerparton sétált napkeltekor. Ahogy ment, egy férfit pillantott meg a távolban. Közelebb érve hozzá, felismerte az egyik helyi lakost, aki szaporán lehajolt, fölvelt valamit a földről, és bedobta azt a vízbe. Újra és újra lehajolt, felvett valamit és bedobta a tengerbe... Amikor a turista közelebb ért, azt látta, hogy a férfi minden lehajláskor kivesz egy tengeri csillagot a homokból, amit a víz kisodort a partra, majd visszadobja a tengerbe. A turista igencsak meglepődött. Odament a helyi emberhez és szólt:

– Jó reggelt barátom. Nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy mit csinál?

– Ezeket a csillagokat dobálom vissza a vízbe. Tudja, túl alacsony volt a dagály, és a víz kimosta őket a partra. Ha nem dobom őket vissza, kiszáradnak itt, és az oxigénhiány miatt elpusztulnak.

– Értem – válaszolt a turista. De ezen a parton több ezer csillag van! Lehetetlen, hogy mindegyiket visszadobja. Egyszerűen, rengeteg van belőlük. Nem gondolja, hogy valószínűleg ugyanez történik több száz kilométeren keresztül ezen a parton? Nem látja, hogy nem tud segíteni mindegyiknek?! A helyi lakos csak elmosolyodott, lehajolt, fölemelt egy újabb csillagot, és amikor a tengerbe dobta, azt mondta:

– De ezen az egyen tudok segíteni!